

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható.
Előfizetést ár fél évre 5 koronára.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

—*—
KIADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., király-utca 9.
hova az előfizetési öszszgek valamint a
kéziratok küldendők.
Előfizetést ár fél évre 5 koronára.
Kéziratok nem lesznek visszaszáva.

TARTALOM: Komoly törekvések. — Tárcza: Megöregedve. — A dohánykísérások hítele. — Szivarnemek szaporítása. — Vasárnapi munkaszünet. — Dohányzó kellékek. — A kávéházengedélyek. — Vegyesek. — Szerkesztői üzenetek. — Hírdetések.

Komoly törekvések.

Midőn először léptünk tisztelt olvasóink elé azon eszmével, hogy egy egyesületet teremtsünk, mely minden közérdekű ügyben felemelje szavát, az ország minden zugából leghathatósabb támogatást ígérő nyilatkozatok érkeztek hozzánk. Igen számos nagyúr, kik e szakmánál megöregedtek, kik évek hosszú sora alatt oly sokat láttak, tanultak és tapasztaltak, a mi ezen hivatás érdekeivel ellenkezik, e régi hirneves czégek a legnagyobb lelkesedéssel tudatták velünk, hogy készséggel működnek közre az egész dohányárusosztály érdekeinek előmozdítására irányuló eszme megvalósításán. De azok is, kik csak rövid tevékenységre tekinthetnek vissza, a dolog lényegére nézve teljesen egyetértettek velünk, bár nem tagadható, hogy ezek közül némelyek mintegy rohammal szerettek volna a menyországot elfoglalni.

Azóta sok hó mult el. A hozzánk és lapunkhoz való ragaszkodás oly mértékben növekedett, hogy ez jogos büszkeséggel tölt el bennünket. Olvasóink száma azóta jelentékenyen emelkedett és szemlátomást növekszik. A komoly törekvések, melyektől mindenki áthatva látszik

lenni, kétségtelenül felismerhetők és azon érdeklődésben nyilvánulnak, melylyel lapunk minden egyes cikkét kísérik. Egyetlen egy szaklap sem létezik, mely azzal dicsekedhetnék, hogy aránylag rövid idő alatt olvasóink kegyét oly mértékben nyerte volna meg, mint a hogy mi ezt hálával elismerjük. Mindamellett nem vagyunk az eredményel teljesen megelégedve. Nélkülözzük azon teremtő szellemet, melyre első sorban számítotunk. Az irántunk és működésünk iránt való bizalomban nyilvánulnak az összes vívmányok, melyeket elértünk és habár ez, mint már mondtunk igen dicséretesnek és örvendetesnek tekinthető minden lapra nézve, minket nem elégitenek ki sem az elért eredmények, melyek csupán önönmagunkat jutalmazták, sem pedig a bizalomnyilvánulások, miután mi komoly törekvésekkel kívántunk előállani és ezeket olvasóinktól is jogosan várhattuk.

Kezdeményezéseinknek, intéseinknek és közléseinknek rúgója minden olvasóink előtt sokkal ismeretesebb, sem hogy szükségesnek tartanók kiemelni, mennyire szolgálatában állunk mi egy ügynek, melyet a dohánymonopolium fennállása óta

soha senki sem részesített oly figyelemben, mint éppen mi. És jogosan állítható, hogy törekvéseinknek felismerésében, működésünknek t. olvasóink részéről való méltánylásában már elég eredmény nyilvánul. De mi ezt egyáltalán nem nevezhetjük eredménynek. Nekünk nem eléendő a tollat a tintába mártani, hogy lapunknak ismét egy újabb számát küldjük szét a világba. Nekünk minden komolyan törekvő dohánynagyúr, közreműködésére van szükségünk, hogy az általunk megírt szavakat tettekkelé változtassák. A magunk számára nem kívánunk semmit, de hathatós támogatást kérünk az ügy érdekében kifejtett tervek, kifejezett óhajok és követelések számára. A ki azt hiszi, hogy olvasóinknak naponként növekedő száma ezért kárpótlást nyújthat nekünk, az nagyon csalódik. Megnyugtathatja ugyan lelkiismeretünket a hiven teljesített kötelesség és a nehéz küzdelemben, melyet folytatunk kell, vigaszunkra szolgálhat azon körülmény, hogy amaz eredmény, ha ugyan annak nevezhető, teljesen és egészen alig hihető módon éretett el; kevesebb lelkiismeretesség és komolyság mellett talán teljesen mindegy lehetne

TÁRCA.

Megöregedve.

Sohasem öregszik meg az ember oly gyorsan, azaz sohasem mulnak a napok, hetek és évek oly hamar, mint midőn egyenlő, egyhangú munka között következik egyik nap a másik után. Eszrevétlenül halad az idő, észrevétlenül mozog az óra mutatója és legfőleg csak főbb czélpontjai, a nyugalom órái részesülnek némi figyelemben.

Talán jobb is így azokra nézve, a kiknek a küzdelmes élet nem nyújt egyebet, mint egy oltalmazó fődélt, mely alatt a napi fáradsalmak után kipihenhetik magukat, és a szükséges testi táplálékot, mely minden körülményekhez alkalmazkodni képes. — Megöregszik az ember, anélkül, hogy észrevenné, a mennyiben az elvégzendő munka egyforma és a viszonyok csak csekély mértékben változnak. — A szó szorosabb értelmében vett élvezet legalább azt az ingert kölcsönzi az időnek, hogy ezt megtartani óhajtjuk. Ki is kívánna egy derült, verőfényes tavaszi

napon, ennek végét, ki ne óhajtana ezt mintegy fogva tartani mindaddig, míg a nap arany sugarai erdőn és mezőn az utolsó nyomokat visszatükrözik. Boldog az, a ki megbarátkozhatik azon gondolattal, hogy minden napnak meg van a maga öröme, de minden nap titkos fájdalommal is rejt magában. Ily ember sohasem fogja annyira érezni azon csalódásokat, melyeket talán már a legközelebbi nap hoz magával, mint az, aki azt hiszi, hogy e világ csupán az ő öröme van teremtve és abban élni a legpompásabb élvezet. Az élvezet pillanataiban lelkünk boldogságban úszik, de a gyakorlati élet nézet nemcsak vidám, hanem szomorú oldalai is vannak.

Mint deli szép fiatal asszony ünnepelte meg a dohánytőzsdébe történt bevonulását, alig sejtve, hogy csaknem egész további sorsa ezen négy fal között fog lejártszódni. Barátnői és ismerősei üdvözölték őt, mintha ezen bevonulás egy régóta várt magas cél volna. Hiszen elvégre is biztos keresetet nyújt, elvégre is — így vigasztalták őt az ismerősök — egy dohánytőzsdében való

tartózkodás sok kellemességgel van összekötve. Naponként más embereket látni, óránként újabb és újabb híreket lehet hallani, nem kell unatkozni, szóval — egy kis Eldorado. Ily értelemben fogta fel hivatását, s szerencsére ily értelemben teljesítette is azt. Mert mit használna egy elhibázott szerelem és tévesztett szerencse fölötti bánatot minden pillanatban felidézni? A tényeken ez mit sem változtatna, és a ki nyugodtan beletörődik sorsába, a ki tulateszi magát a kellemetlenségeken, az már nagy előnyben van azzal szemben, akinek sóhajtásai mind önmagának, mind másoknak terhére vannak. És minthogy a kis tőzsdében a munka mindig egyforma maradt és legfőleg csak akkor szakítottatott félbe, ha az óra mutatója a 12-ön állott, vagy ha az esti 9 órai harangszó arra emlékeztette a fáradt szemeket, hogy nemsokára itt az alvás ideje, — ez a legfelségesebb élvezet, melyet oly sokan nélkülöznek, kik a nappalt kevésbé szorgalmasan töltötték, — a napok és évek egymásután tüntek le a mulandóság tengerébe, és a mindennapi élet zajában, melyre kárhoz-

ránk nézve, vajjon az általunk keresztül vinni szándékolt reformok ma vagy holnap lépnek-e életbe, de mi egyáltalában nem vagyunk szokva ahhoz, hogy eredménytelen munkával töltjük el az időt, vagy megelégedjünk azon eredménnyel, mely elegendő arra, hogy egy lap fennállása örök időre biztosítsa. A mi szemeink előtt azon szent és magasztos kötelesség lebeg, mely azt parancsolja, hogy legjobb tehetségünk és tudomásunk szerint szálljunk sikra egy társadalmi osztály érdekében, mely védtelenül magára hagyatva épp úgy ki van téve minden vihar veszélyeinek, mint egy teljesen egyedül álló egyén. S most azt hisszük, teljesen kifejtettük álláspontunkat, melyet egyébiránt olvasóink nagy része már ismer. Ne várja túlnak senki, hogy céljaink elérése végett bármikor is más eszközökhöz fogunk folyamodni, mint a milyeneket eddigél használtunk. Egy szaklap, mint a miénk, mely egy intelligens olvasóközönség és kereskedőosztály számára jelenik meg, nélkülözhet mindazon szemfényvesztési kísérleteket, melyek ma annyira gyakorlatban vannak. Nézetünk szerint egyedül az a feladata, hogy rámutasson minden tétlenségéből származó hátrányokra és arra figyelmeztessen, hogy az egyszer elvesztett idő többé be nem hozható. Szóval egy komoly ügynek áll szolgálatában, mely tekintet nélkül arra, vajjon előbb vagy később vitetik-e keresztül, megérdemli, hogy komoly férfiak foglalkozzanak vele és támogassák.

A dohány kisárusok hitele.

„Minek a dohány kisárusnak hitel?« kérdé egy helybeli pénzintézet igazgatója e sorok íróját, mire utóbbi következőleg válaszolt: A dohány kisárus első sorban épp oly

tatva volt, nem vette észre, hogy gyönyörű arca körül ráncz ráncz után képződött, hogy szép kék szemeinek fénye bágyadt lön és dús szöke hajfonatába ezüstsálak lopódtak. Még mindig igen szép asszony volt, de hova tűnt az a különös varázs, melyet csak a fiatal kor kölcsönözhet az arcnak? Hová lett a testtagok ruganyossága, a büszke, előkelő, egyeses járás? Neki nem volt tudomása arról, hogy az ifju kor elrepült fölötté, a nélkül, hogy »Isten hozzád«-ot mondott volna neki. Nem vette észre, hogy működéskének 20 esztendeje nyomokat hagyott maga után, bár naponként ugyanazon tükörbe nézett. És csak midőn mellette a kis bolthelyiségben egy gyönyörű leányka szolgált kinek ártatlan, szűzies pillantása minden idegen arczon szegyenkezve akadt meg, csak akkor jött tisztába azzal, hogy egykor őt is illették ezen csodálkozást visszatükröző pillantások, melyekkel öreg és fiatal a gyönyörű leánykának mintegy önkéntelenül adózni kényszerült. És mint gyöngédn szerető anya nem kevésbé volt erre büszke, ha néha-néha egy-egy titkos sóhaj visszhangzott is a kis helyiségben. Oh örök ifjuság, mennyire hódolnak ne-

üzletember, mint bárki más, a ki valamely árut kicsinyben árusít el a fogyasztóknak. A dohánykis-árus kénytelen egy neki előirt bizonyos mennyiségű árut készletben tartani. Naponként fogy ezen árumennyiség, naponként új hozagok állanak elő abban, melyeket csak azon esetben tölthet ki, ha egy kis tőkével rendelkezik. Ennek birtokában a viszonyoknak megfelelő nagyobb kiterjedést adhat üzletének a mennyiben minden kívánt quantumot szolgáltatni képes. Raktáron tarthat oly bélyegeket és levéljegyeket, oly szivart és dohányt, melyek csak csekély kelendőségnek örvendenek és melyekről ez okból csekély töké mellett le kell mondani. Azonkívül nagy előny van abban, ha a szivarokat néhány hétig tarthatja raktárában és nem kénytelen azokat mindjárt hazahozatal után vevőnek eladni. Szóval üzlete jelentékenyen javul, ha megfelelő töké áll rendelkezésére, melyet mindenkor hasznára fordíthat.

»Ezt nagyon helyesnek találok« válaszolá az igazgató, csak egyet nem tudok megérteni. Hiszen igaz, hogy fúszar-árusok, szatócsok, csemege-kereskedők stb. nagyon is gyakran igénybe veszik egy pénzintézet hitelét, de ne felejtse el, hogy ezen üzlet-emberek hasonlóképpen hitelezni kénytelen, hogy nekik is követeléseik vannak, a mi a dohányárusoknál tudvalevőleg nem fordul elő. Ezek áruikat mindig készpénzfizetés mellett adják el és sohasem hitelre.

»Ezen megjegyzése tökéletesen igaz« mondá e sorok írója, de engedje meg, hogy figyelmeztessem Önt arra, miszerint ezen szatócsok, fúszarok stb. kik áruikat hitelre árusítják, az áruhitelt is igénybe veszik. Nagyon kevés van ezen kereskedők között, kik cukor, kávé, szappan, gyertya, rizs, petroleumért stb. jelentékeny összegekkel ne tartoznának. A dohány-elárusító ellenben áruait azonnal kénytelen megfizetni. Dohány, szivar, bélyeg és levéljegyek természetesen nem kaphatók hitelre, a mi pedig a mellékezikkeket illeti, köztudomású, hogy ő a cigarettapapírért, pipáért s más effélékért járó néhány garassal nem marad adós, azon egyszerű oknál fogva, mert ily csekély hitel semmit nem segít rajta. Éppen így áll a dolog a hitelapokkal. Ezekkel minden héten elszámol és fizet. A dohány-árus tehát valamennyi üzlet-

ked, mintha nem is vinne minket minden óra egy lépéssel közelebb a sirhoz. Megöregedni mindenki akarna, de öreg lenni senki. Mindenki arra törekszik, hogy az ifjuságot mintegy fogva tartsa, a meddig csak lehet. De az követi a természet örök törvényét, mely minden élő lényre egyaránt érvényes és mely így szól: „Azért élünk, hogy meghaljunk.“ E sorsban részesül a pompás rózsává fejlődő bimbó, épp úgy mint az ifjú virágzó emberi lény, mely lassankint a mulandóság felé evez. És végre is a dolog lényegére nézve teljesen mindegy, akár észreveszszük az ifju kor mulását, akár nem. A ki a humort hívja segítségül, az csakhamar be fogja látni, hogy sors, melyet csak sejt az ember, minden esetre jobb hatással van rá, mint az, melyet ismer. És ez okból senki se panaszkodjék, ha ifjokori évei elmúlnak, a nélkül, hogy azt észrevenné. A valódi humor sohasem enged át bennünket a félelem vagy rettegés érzetének, hanem mosolyogva vigasztal minket. Azt sajátítsa el mindenki, aki a világra jött, — hogy dolgozzék.

Hatsék A.

ember között a legcsekélyebb hitellel bír. Még az a szegény kofa is, a ki az utcasarkon ül, kinek áruraktára csupán néhány forint értékű, élvez hitelt, ha van valakije, kinél azt megszerzheti. Tudtommal létezik Budapesten egy nagyobb pénzalap, melyből ily szegény emberek évenként 100 frtig terjedhető kamatmentes kölcsönt kapnak. De a dohány-árus számára egyáltalán semmi sem létezik, a mi őt, ha pénzzavarba jut, némileg kiségitené. E mellett ezen üzletág leginkább nők kezében van, kik nem spekulálhatják ki, úgy mint a férfiak, hogy mily uton-módon lehetne a szükséges néhány forintot megszerezni. Nem szomorú ez?

»Bizony szomorú ez és belátom, hogy e tekintetben valaminek történnie kellene, hogy segítségül nyújtsunk oly üzletágnak, melynek gyakorló szorgalomra és takarékosagra nézve semmi kívánni valót sem hagynak. De hát Ön jól ismeri a mienkhez hasonló intézetek által engedélyezett hitel nemét és tudja, hogy e mellett első sorban az egyetemleges kötelezettségre fektetjük a fősúlyt. Nos hát, hogyan képzel magának tulajdonképen az ilyen segítyt, az ily hitel engedélyt?»

Azt hiszem, hogy ennél mi sem egyszerűbb. Tegyük föl, hogy az Ön intézete egy dohány-árusokból alakuló egyletnek 50.000 frtot bocsát rendelkezésére oly célból, hogy ezen összeget 100 vagy több hitelre szoruló dohány-árus között ossza szét; ez esetben az e célra alakuló egylet hitelegylet gyanánt szerepel egyetemleges kötelezettséggel. A pénzintézet megkapná az alapszabályokban előirt biztosítékot. A pénzbevétel és kiadás kezelése magának az intézetnek lenne fenntartva. Szóval sem a külön kezelés tekintetében nem merülne fel valami nehézség. A mi pedig azon kérdést illeti, vajjon a hitelt igénybe vevőkre nézve az elvállalandó kockázat nem lenne-e túlságos nagy, határozottan állítható, hogy az esetleges évi veszteség semmi esetre sem lenne oly jelentékeny, mint a kiskereskedés egyéb ágainál. Minthogy — már említve volt — minden hitelt kérő minden körülmények között legalább egy kis tőkével bír, mely az üzlethez okvetlenül szükséges, úgy hogy annak hiányában az üzlet nem is létezhetnék, veszélyes hitelezésről szó sem lehet. Az persze megtörténhetik, hogy annak önmagától teljesen meg kell szünnie. Meg kell azonban jegyeznünk, hogy az eddigi tapasztalatok szerint ily esetek nagyon ritkán fordulnak elő; azután pedig e tekintetben is egész biztosra lehetne menni, a mennyiben a pénzintézet közbenjárására a pénzügyministerium szívesen engedélyt adna arra, hogy valahányszor egy tőzsdé felmondatik, ez a pénzintézetnek is tudomására hozassék. Véleményem szerint tehát a kiskereskedést üzöknék nyújtott hitelek között nincs biztosabb, mint a szóban levő. Azonkívül nagyon természetes, hogy egy esetleg e célra alakuló egylet ébren fog öröködni mindazon események fölött, melyek úgy a saját, mint az egyesek javát befolyásolják.

Az Ön érvelési teljesen meggyőzőnek engem mondá az igazgató, ezen ügyet könnyen kivihetőnek találom. A mi engem illet én pártolom ezen eszméjét talán sikerülni fog Önnek azt megvalósítani.

»Talán sikerülni fog Önnek azt megvalósítani.« Ezek valának azon szavak, melyekkel egy a dohány-árusok érdekében folytatott értekezés végződött. De ugyan ki valósítsa meg ezen eszmét? Talán a mi lapunk, mely ezen oly igen fontos, sürgősen szükséges és az uralkodó viszonyoknak oly megfelelő ügyet már annyiszor szóba hozta? Talán mi menjünk házról-házra aláírásokat gyűjteni? Nem-e az önfenntartás, a könnyebb megélhetés iránti kö-

telessége minden egyesnek, hogy teljes odaadással ezen ügynek szentelje magát? Valóban szánalomra méltó társadalmi osztály az, melynek egyes tagjai, mint igen jól tudjuk, kinos gondok és nélkülözések között élve, nem képesek legalább azok érdekében valamit tenni, kiknek oly szükségük van a segélyre, mint a szomjuhozónak a vízre. S még százsorta elszomorítottabb, hogy a dohány-árusok csak akkor kezdenek mozogni, gyűléseket tartani és tanácskozni, ha csekélysegekről van szó, vagy ha a sötét szivarokról szóló elcsépeelt dalt kell elcsékelni. Szomorú, valóban szomorú, hogy az ezrekre menő dohány-árusok között nem található néhány száz, kik, ha már maguk kedvezőbb viszonyok között élnek is, azon osztály iránt, melyhez tartoznak, nem tanúsítanak oly érdeklődést, melyre annak oly égető szüksége volna.

Adja Isten, hogy e szomorú helyzet javuljon!

A szivarnemek szaporítása.

Lapunk legutóbbi számában e cím alatt megjelent cikk nemcsak szakkörök, hanem a fogyasztó közönség által is tetszéssel fogadtatott, a hozzánk érkezett levelekből legalább ezen tény constatalható. E levelek egyike nagy mértékben irányítja figyelmünket oly körülményre, mely mindenesetre megérdemelne, hogy megfontolás tárgyává tétessék, ámbár oly tények vannak előttünk, melyeken változtatni nem lehet. Az illető levélben utalás történik arra, hogy a készitendő új fajok mindig az osztrák dohánykezelőség beleegyezésével hozhatók kereskedésbe; ezenkívül fölemlítették, hogy azon nehézkes üzletmenetnél fogva, mely Ausztriában különösen most feltűnő módon nyilvánul, új berendezésekre gondolni sem lehetne. A levél írója azt állítja, hogy az osztrák dohánykezelőség csak igen nehezen tér el szokott eljárásától, mely ma is egészen olyan, mint az intézmény keletkezésekor volt. Ausztriában már megszokták a dohányzót csupán adófizetőnek tekinteni s csak kevésbé tekintik fogyasztónak. Ez által az osztrák dohánykezelőség nagyon különbözik a magyartól, mely újabb időben fel tudta használni mindazon eszközöket, melyek üzletszerű, gyakorlati tevékenységre vezetnek. Az osztrák szivar csak adóforrásnak tekintetik és a gyártásnál is mint ilyen vétetik figyelembe, míg a magyar szivarnál a közönség izlésének is igyekeznek eleget tenni, nem irtóznak a forma tekintetében szükségessé mutató javításoktól és általában sok olyasmi történik, a mit az igyekező gyáros sohasem fog elmulasztani.

Ezen észrevételek a mi nézeteinkkel teljesen megegyeznek. Az Ausztriából hazatérő magyarok, ha csak néhány napig élvezték is a bécsi szivarokat, épp oly kevésbé ócsárolják a honi szivarokat, mint az elkényeztetett kosztos gyermek, mely egy ideig Észak-Németországban volt kénytelen étkezni. Próbálja csak meg valaki Berlinben a vajban uszó

hússzeletkéket kihalászni és a hazai koszt bizonyára tiszszerte jobban fog neki ízleni. De nem szándékunk dohánykezelőségünket magasztalni azért, mert élvezhető szivart szolgáltak nekünk. Hiszen ez végre is kötelessége, aztán pedig gyakran oly készítmények is bocsátatnak forgalomba, melyek bizony nem egészen kifogástalanok. Azt azonban el kell ismernünk, hogy a magyar kincstár a dohányjövedéket nem tekinti csupán fejőstehénnek, mint a hogy ez Ausztriában történik, melynek dohány-gyártmányai miatt immár a magyarok is panaszkodnak.

A levél írója, mint már említve volt, azon aggodalomnak ad kifejezést, hogy dohánykezelőségünk, bár célszerű javításoktól nem idegenkedik, mégsem fog olyasmire vállalkozni, ami Ausztriában nehézségekbe ütközik. Minthogy pedig a levélíró véleménye szerint ott a régi állapothoz makacsul ragaszkodnak, attól tart, hogy a mi javaslataink nem sokat fognak használni, dacára annak, hogy azok nemcsak korszerűek és szükségesegek, hanem minden dohányzó rég táplált óhajának is megfelelnek.

Ezen aggodalmakat mi egyáltalában nem osztjuk és pedig azon okból, mert nagyon jól tudjuk, hogy némely észszerű javaslatok és célszerű újítások innen vették útjokat Bécs felé. Mi azt hisszük, hogy a magyar dohánykezelőség semmi esetre sem engedi magát befolyásoltnak annak keresztülvitelében, a mit célszerűnek tart. Az általunk előterjesztett reformnak mindenesetre mindkét dohánykezelőség hozzájárulásával kellene életbe lépnie, már azon okból is, mert az egymással szoros összeköttetésben levő két állam vámterület által sem választatik el egymástól. Mily káros bonyodalom is keletkezne abból, ha itt, vagy amott oly szivarok jönnének árúba, melyek itt vagy amott nem kaphatók, vagy jobban mondva kaphatók volnának! Miután a dohány- és szivar behozatala Ausztriából vagy fordítva innen Ausztriába bizonyos feltételek mellett van megengedve, természetszerűleg sohasem volna helyesíthető oly eljárás, mely nem kölcsönös beleegyezéssel történt. Mindenik félnek joga van a szükségesnek mutató újításokat vagy javításokat a másik félnek javaslatba hozni és véleményünk szerint csak a kir. magy. dohánykezelőség kezdeményezésére van szükség, hogy a kézen fekvő újítások Ausztriában is keresztül vitessenek.

A fajoknak oly értelemben való szaporítása, a mint mi azt minap közöltük, óriási lépésnek mutatkozik a magyar dohánymonopolium tőkeletesítése felé. Igazat fognak nekünk adni azok, a kik meggondolják, hogy egy tuczat szivarfaj nagyon kevés a modern, elkényeztetett és pénzállozattól vissza nem riadó fogyasztó kielégítésére. A különleges szivarok ezen hiányt nem pótolhatják különféle okokból, melyekről e helyütt legszívesebben hallgatunk. Ma az a kérdés: Elegendő-e ezen 12 faj? Megfelel-e ezen 12 faj minden izlésnek? Van-e elegendő választék? Mit szolgáltassunk a gazdagnak, mit a középosztálynak és mit a szegényebb közönségnek? És ha ezen kérdésekre a felelet az általunk jelzett módon megadatott, csak akkor áll elő azon nagy és különösen fontos kérdés, vajjon a kir. magy. dohánykezelőség, ha a fajok szaporítására vállalkozik, a jövedelem emelkedésére is számíthat-e? És erre nézve, azt hisszük, tett tapasztalatok, valamint számos jel alapján a leghatározottabb biztosítékokat nyújthatjuk. Egész határozottan a fogyasztás óriási emelkedése várható, ha a dohányzóknak megadatik az, a mit, kíván t. i. választék és változatosság.

Vasárnapi munkaszünet.

— Beküldetett. —

Az általános munkaszünet behozatala óta minden év tavaszán kikeletképen felszerken a dohány-árusoknál is az a vágy, hogy a többi boltosokkal tartva ők is bezárhassák a boltot és azon gondolkodhassanak, hogy a hét hetedik napjának délutánját hol és mivel töltsék el. Szerintem ez nem más, mint egy vágy, mert tilalom alatt van s ha muszáj volna bezárni akkor az ellen volna soknak kifogása és jövedelmében megcsökkentve érezné magát az által, hogy egy évben teljes huszonhat napon át zárva kell tartani üzletét. Mert az általános törvény ilyenformán intézkedik.

Ezidén ismét mozgalom gerjesztetett a vasárnapi munkaszünet céljából. Nem tudom ugyan honnan ered ezen mozgalom s azt sem tudom, hogy mely irányban és milyen alakban kívánják az illetők kívánságuk megvalósítását. De arról megvagyok győződve, hogy az eszme nem találkozik az összes dohány-árusok helyeslésével azon egyedüli oknál fogva, hogy a különböző városrészekben, az élénk és csendes utcáknak elhelyezett dohányárudáknak a nyári időny alatt ép oly különböző a hétköznapi és a vasárnapi forgalmuk is. A mennyiben az élénk nagyforgalmu utakon vasárnap az üzlet sokkal jobban megy, hol ott lakók is elmennek másfele sétálni ott bizony édes kevés a bevétel. Ilyen viszonyok közt az előbbieket sérelmesnek tartanák, ha be kellene zárni üzletüket; ellenben az utóbbiak menekülni szeretnének unalmas helyzetükből.

Ezen irányban igen ajánlatos volna, ha magas pénzügyi hatóság egy kicsit lazítana azokon a szigorú szabályokon, vagyis azoknak végrehajtásán. És ha egyik vagy a másik dohány-árus egynehány órára bezárja üzletét tekintessék bűnnek. Mert ha tette csak csakis meggyőződése szerint cselekedett, hogy az által nem mulasztott sem maga ellen, sem a kincstár ellen, hiszen a hol vevő nincs ott az árúra sincs szükség. S a humanizmus szempontjából is több szabadságot lehetne megengedni ezen szegény, de szorgalmas osztálynak. Mert bátran mondhatom, hogy szorgalom és kitartás tekintetében a dohányárusok minden más kereskedőt felülmulnak. Ne zárja az be üzletét egysé, ha tudja, hogy egy pár krajczárt bir még bevenni, a minek az a legjobb bizonyítéka, hogy az általános üzleti idő reggel 7 órától, este 9 óráig van megszabva, ezen időn belül kell az üzletet nyitva tartani. De a legtöbb dohány-

árús már reggel 5 órakor nyitja ki boltját és nyitva tartja azt este 10, 11 sőt 12 óráig is. S ha közben egy kis friss levegőre van szüksége, hát kiáll egy percze a boltja elé. S mind-ezen szorgalom daczára még egy trafikos sem gádzagodott meg.

Az általános munkaszünet behozatala óta itt a fő- és székvárosban egy igen nem szép berendezés az a kapualatti vagy pláne a nyílt utcán való elárulása a dohánygyártmányoknak. Ez egy lealacsonyítása az árunak és megcsufítása az egész dohányegyedárusítási intézménynek, a mikor a magy. kir. dohánygyártmányokat a török-krumplicukor módjára az utcán egy »Standlira« kirakva árulják. Megvallom, hogy én nem igen sokat járok az utcán, de ha mégis néha vasárnap egy ilyen »Standli« mellett megyek el — mindenkor a szégyenpir borít el, és nem tudom elgondolni, hogy tulajdonképpen mire jó ez és kinek kell ez — s futok onnan, hogy valaki meg ne lásson.

Hogy kinek kell és mire jó az utcára kirakott áru s hogy felsőbb intézkedés vagy csak egyesek buzgósa folytán került az oda annak én nem vagyok a megmondhatója. Ki vegyen ott szivart az utcán? a hol mindenféle állati hulladékkal telt por lepi azt be. Ettől a fogyasztó közönség elfordul ott nem vesz, mert nem is kénytelen vele, hiszen néhány házzal odább úgy is talál trafikot a hol tiszta élvezhető szivart kap. Mert azon szorgalom mellett a mit a dohányárusok kifejtenek nem marad utca Budapesten nyitott trafik nélkül s így azon kis közönség, a mely egy nyári vasárnap délutánján a mellékutczákban mozog még mindig igen jól lesz kiszolgálva, ha az utcára kirakodók ezen csunya szokást elhagyják és azt a sovány bevételt a szorgalmasabb szomszédjuknak átengedik.

Nem munkaszünet kell a dohány-árusoknak; hanem munka kereset és könnyebb megélhetési mód. S a kik a munkaszünet elérése iránti mozgalmat megindították mindenestre maguk szeretnék legjobban, ha üzletük olyan forgalmi ponton volna, a hol a vasárnap délutánt szüretnek nevezhetnék.

Budapest 1894. VI./6. *Dobos László.*

Dohányzó kellékek.

Főlöleseknek tartjuk mindazokat a tárgyakat itt névszerint felsorolni, melyek dohányzó kellékek név alatt bocsáttatnak a kereskedelembe, mert feltesszük, hogy olvasóink legnagyobb része ugyanis ismeri azokat s tudja, hogy a pipa, pipaszár, szivarszipka, gyufadoboz, gyufa, szivarkapapír, s még számos egyéb ide vágó tárgy a tözsdékben époly fontos, mint nélkülözhetetlen fogyasztási cikket képez, mint a szivar maga. Valaha az agyag- és gipszpipa volt azon árucikk, mely a dohánytözsdékben a leglényegesebb és egyszersmind legelterjedtebb keresettségnek örvendett. Ha valaki e dohányzó kellékek fogyásának kiváló csökkenését napjainkban izlésünk kifejlődéséből és fokozásából, továbbá a szivarfogyasztás rendkívüli emelkedéséből, mely mint sokan hiszik, a dohányt talán egészen kiszorította volna, következtetné az bizony alaposan csalódnék. Csalódnék pedig azért, mert a pipázás még mindig nagy mértékben divik, különösen a vidéken, a mi azonban a szivart illeti, annak eddigéle még távol sem sikerült a pipa használatát a mindennapi életből kiszorítani. Fogyasztási tekintetében a pipa mai nap ellenkezőleg abban az előnyben részesül, hogy használatának időtartama tiszerte rövidebb lett mint hajdan, vagyis világosabban kifejezve: most egy dohányzó tíz pipát hasz-

nál el azon idő folyama alatt, melyben azelőtt egygyel kijött.

Hogyha emlékezetbe hozzuk azon időkor-szakot, midőn Budapest környékén még számos pipagyár létezett és virágzott, a midőn felső Magyarországból az ország minden részeibe rendkívül nagy mennyiségű pipa szállított s midőn a pipafelszerelők nálunk egy külön és jól jövedelmező mesterséget képviseltek, akkor igazán nem foghatjuk fel, hogy miért nem szaporodtak a pipagyárak nálunk egy arányban a dohányzók szaporodásával. De jelenleg az osztrák gyárak árasztják el Magyarországot gyártmányaikkal, daczára hogy ár tekintetében nem képesek a magyar készítményeket kiszorítani. Itt van Selmezbánya. Ez a magyar város éppen pipagyártásnak köszöni messzre terjedő jó hírét. Tudomásunk szerint alig van Selmeze egy gyár, mely nem lenne képes akármelyik, osztrák pipagyárral a versenyt felvenni. S mégis a forgalomban levő selmecei pipák legnagyobb része máshonnan származik, holott éppen Selmezbánya lenne hivatva a szükségletet fedezni E város kitűnő és alkalmas talaja által abban a szerencsés helyzetben van, hogy az agyag pipagyártást a legnagyobb tökéletességig viheti. Ezt szem előtt tartva nem csodálkozhatunk eléggé; hogy a hazai ipar még nem vetette szemét e kedvező körülményre, melyhez még egy másik és nem lényegtelen körülmény járul t. i. azt a vidéken uralkodó alacsony munkabérvizonyok. Mindezt érvényesítve, nem lenne nehéz a külföldi versenyzést vajmi hamar s egész terjedelmében kiszorítani. Kétséget sem szenved, hogy e fontos és hasznos árucikk nagy jövedelmet hozna, ha tökéletes vállalatok figyelmüket ez iparágra fordítanának és gyárakat létesítenének a szinén. Mai nap a modern technika a gyártás minden terén annyira előre-

„LE GRIFFON“

valódi francia legjobb és legkedveltebb

szivarkapapír és szivarkahüvelyek.

A t. viszonteladók becses figyelmébe ajánljuk, hogy

„LE GRIFFON“

a tényleg legjobb és legkedveltebb szivarkapapír és minden papír- és norinbergi nagykereskedésben gyári áron kapható.

haladt, hogy annak segítségével minden verseny legyőzhető, ha a külföldi -vetélytársnak a hely távolságával, kell küzdenie. Ime itt rejlik a titok s innen magyarázható meg tulajdonképen, hogy a pipa nálunk a dohánytőzsdékben nem épen nagy kelendősegre talál. Miért? Az elárúsító megkívánja, hogy mindazon árukat, melyeket üzletében tart könnyen és minden időben szerezhesse. Ha azonban nem szerezheti kényelmes uton a hiányos árukat, azáltal csupán a fogyasztásra csak úgy lehet elkerülni, ha raktárak léteznek. De ily raktárakat csak nagyobb terjedelmű gyárak létesítenek. E gyári raktárak saját érdekükben aztán majd gondoskodnak arról, hogy az elárúsító helyek oly gazdagon legyenek felszerelve a kellő árucikkkel, mint azt az üzlet megkívánja.

Dr. Krull.

A kávéházigedélyek.

A témérdek kellemetlenségek és üzleti akadályok közül, melyeknek a nagy- és kis-dohányárusok kitéve vannak, legjobban kimagaslik az ismeretes kávéház engedély-ügy. Hirlapírói tevékenységünk kezdetétől fogva azon fáradoztunk, hogy kifejtjük, mily óriási teher gördített ezen intézkedés által a dohányelárúsító vállaira. És ma, midőn még mindig nem mutathat fel fáradozásunk valami eredményt, még szembetűnőbb ama intézkedésnek czélszerűsége és helytelensége. Nem akarjuk a régi káposztát felmelegíteni, hogy az által az ételt izletessé tegyük; nem szándékozunk már gyakran előadott dolgokat újra ismételni. Nem. Elvünkhez híven szent kötelességünkhöz tettük mindazt, a mi a dohányelárúsítás terén nyomasztólag hat, mindazt, a mi az elárúsítókat megkérősitja, mindazt, a mit pénzügyminisz-

terium könnyű módon orvosolhatna, sohasem lankadó ügybuzgalommal mindaddig megbeszélés tárgyává tenni, míg jobb meggyőződés nem tör magának utat és az általunk kívánt módon orvoslást nem kapunk. Miféle haszna volna is fáradozásunknak, ha fél úton megállva, megelégednénk azzal, hogy hirlapírói kötelességünknek megfeleltünk? És itt őszintén és nyíltan ki kell jelentenünk, hogy működésünk e téren mindkét fél érdekeinek van szentelve. Áthatva ama meggyőződéstől, hogy itt egy oly ügygel állunk szemben, mely — mint ezt már gyakran hangsúlyoztuk — sem a kincstárnak, sem a dohányelárúsítónak, sem a fogyasztónak nem hoz hasznot, kötelességünk azt parancsolja, hogy ezen ügyet a legélelkebb érdeklődéssel kísérjük mindaddig, míg illetékes helyen figyelemre méltatják szavainkat és meghallgatják azt, a mit e tekintetben elmondani akarunk.

Az engedély kiadása vendéglősök és kávéháztulajdonosok részére a dohányárusokkal szemben elkövetett jogtalanság, mely ez által a dohányárusoktól a fogyasztás egy része elvonatik, minek következtében ezeknek jövedelme csökken. De már azon okból is igazságtalanság, mert ebből az elárúsítóra nézve concurrentia keletkezik, a mennyiben a pinczér oleszban jut a szivarhoz, mint maga az elárúsító. A nélkül, hogy felsorolnók azon számos okot, melyeket álláspontunk igazolása céljából érvényesíthetnénk, a fenti körülmény teljesen elegendő alapot nyújt azon kérelmünk előterjesztésére, hogy a kérdéses rendelet, mely bővebb commentárra nem szorul, módosítsassék, illetve visszavonassék. Nem tartjuk szükségesnek a teljesen czélszerűtlen, inpracticus és semmi tekintetben sem hasznot hozó ügygyel érdemileg foglalkozni, miután itt arról van szó, hogy mi jogos és mi jogtalan. És tekintettel ezen

egyedül figyelembe jöhető kérdésre, mely véleményünk szerint semmi esetre sem félreérthető, azt hisszük, nincs is szükségünk arra, hogy ezen ügy már a legrövidebb idő múlva kedvező megoldást fog nyerni.

Vegyesek.

A svájci gyufaegyedárúság. A Svájcban létesítendő gyufaegyedárúsági törvényjavaslat azt határozza, hogy mindennemű gyufák és gyufaárak gyártása vagy behozatala az egész országban kizárólag a szövetség jogában áll. A fél millió frankra menő tiszta jövedelem nem a szövetségi kincstárba folyik, hanem a gyártás érdekében továbbá a munkások helyzetét javítására s az eladási árak leszállítására használandó fel. A sárga phosphor alkalmazása a gyufák gyártásánál szigoruan ki van zárva. A kicsinybeni eladás szabad iparnak tekintetik, de van a törvényben védőhatározatokról gondoskodva, melyek minden visszaélésnek gátot vetnek. A skatulyák készítése a házi iparra szorítkozik.

A dohány-méreg. Erről a témáról, a mely bizonyára nagyon érdekel minden dohányost, Tappeiner müncheni orvostanár érdekes czikket közöl egy orvosi szaklapban. Először — ugymond — az a kérdés, vajjon a dohányfüstben van-e nikotin? Ezt sokat vitatták, de már bizonyos, hogy igenis a füstben is van nikotin. A dohányban lévő nikotin tetemes része nem ég el, hanem elillan s a megmaradó nikotin is bizonyos száraz destillációny meg keresztül, amelynek termékei a füsttel beszívva, ugyanoly hatással vannak, mint maga a nikotin. Hogy a füsttel mennyi nikotint szívunk be, az sokban a dohánytól, a dohányzás módjától s a dohányzó szokásaitól függ. A nikotin egy része az égési helytől távol rakodik le s csak akkor szabadul el, a mikor a tűz közeledik hozzá. Aki tehát például eldobja szivarját, miután ennek kétharmadrésze elégett s azután új szivarra gyújt, kevesebb nikotint vesz be, mint az, a ki a szivart egészen végig szívja.

LEGLORIA

szivarkapapir és szivarkahüvelyek

az elismert

legjobb és valódi francia gyártmány

JOSEPH BARDOU és FILS-től Perpignanban és Párisban.

☛ Szivarkapapir csak akkor valódi francia, ha a gyáros címe világosan ki van tüntetve. ☚

Bismarck herceg és a szivar. Az épen most lemondott olasz miniszterelnök egyik bizalmas embere D. Renne legujabb számában folytatja *Crispi Bismarckról* cím alatt utazási naplójának közlését. Ez érdekes jegyzetekből a következő részletet közöljük: Valaki egy alkalomkor azt kérdezi a hercegtől, vajon nem dohányzik-e többé szivart? Nem, Schweninger megtiltotta nekem... Azelőtt sokat szivaroztam. A midőn 1847-ben Párisból visszajöttem, már 5 órákor reggel gyújtottam szivarra s az nem aludt el esti 10 óráig, úgy, hogy egyik szivar a másikat követte minden közbeszakítás nélkül... Ily módon az ember idegeit felizgatja... eféle valóságok a későbbi egészség rovására törtenek... hasonlóképp, mintha valaki 16 órai fáradságos munka után egy palack pezsgőt iszik, aztán pedig újra neki ül a munkának... «A szivar» folytatja a herceg tovább, nekem nélkülözhetlen szükségé vált... Úgy megvoltam szokva, hogy lovaglásnál például nálam az egyszemű elemét képezte... Emlékezem egy vadászat alkalmával lovam bukott... távol voltam a többi társaságtól... pár óra múlva rám akadtak eszméletlen kívül voltam, de az elaludt szivar még fogaim közé volt szorítva...! — Mindebből az következik, hogy Bismarck herceg Schweninger házi orvosa tanácsára, ki különben maga is erős szivar-dohányzó a szivarozást teljesen beszüntette s pedig a végből, mert túlságosan üzte. De azért annál szenvedélyesebb pipadohányzó maradt mai napig is.

Szivar-kiállítás. Bátran odatehették volna: a hova szivaros embernek nem jó belépni. Mert abban a szivar-kiállításban, mely Londonban a Savoya-szállóban látható, csak olyan szivarfajták vannak kiállítva, a minőket csak hercegek és milliomosok szívhatnak. Bizony, igazi dohányos embernek nagyon megfájdulhat a szive, mikor a finom, friss és még nem szárított zöld dohánylevelekből készült méregdrága szivarokat látja, a mikre a walesi herceg szokott ebéd után rágyújtani. De van ennél még szebb dolog is a kiállításban. Egy czedrusfa kabinetben 14 ezer Flor-cuba szivar van, a Rothschild családnak egyszerű megrendelése, a mik arra szolgál, hogy alkalomadtán megkínálják velük ven-

dégeiket. Rothschildék különben Henry-Klar aranyba göngyölt szivarjait szívják, melyek száza egy kis vagyona bekerül.

Az utolsó egyforintosok. A valutaszabályozás utolsó fázisa a napokban következik be a nagy közönség köréből lasankint el fognak tűnni az egyforintos államjegyek. Két hónap óta nem készítettek új forintosokat, a készletet is forgalomba bocsátották már és az állami központi pénztáraknál ezentel még csak ezüstforintosokkal, vagy koronákkal fizetnek. Julius elsején az államhivataloknál papírforintosok helyett már ezüstpénzt kapnak; a bankoknak, vasutoknak és nagy cégeknek is követniök kell a példát és így mihamar eltűnnek majd egészen a kis kék czedulák, az egyforintos államjegyek. Ezüstpénz jön helyükbe és azután radikális változást hoz majd magával a pénzestércek, bugyiláriskos divatjában.

Szerkesztői üzenetek.

Tisztelettel felkérjük késedelmes előfizetőinket, hogy hátralékos előfizetési összeget postá-

fordultával beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldése zavart szenvedjen.

Br. Zs. Ungvárt. A kérdéses rendelet 1893. vagy 1894-ről datálódik és egészen független az elárusítási rendeletektől. Különben is a 8—12 és 2—6 órai idő tudunkkal mindennél be lesz tartva.

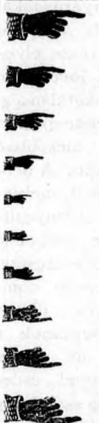
K. H. Bpest. Folyamodványa a m. kir. Pénzügy Igazgatóságához czimzendő.

Özv. G.-né. Tessék kimenni a vámpalota Csepel-rakparti oldalára, ott látni fogja mint hevernek fedél nélkül szabad égg alatt a nagy-árusoknak szánt százezreket képviselő dohány-és szivar áru.

Dobos L. Köszönjük. Hoztuk változatlanul.

W. J. Egyik belmunkatársunknak adtuk ki átdolgozás végett. Jövő számban.

Munkaszünet. Megirtuk már, hogy kár minden lépésért.

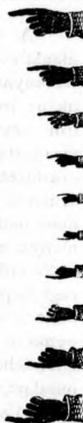

A LEGJOBB

szivarkapapír és hüvely

LA COCARDE

kapható minden dohány-tőzsdében és papirkereskedésben.

Aviso !! Újonnan érkezett !!

!!!ALKALMI ÁRUK!!!

!!!Dohányárusok és kereskedőknek!!!

B R A U N E

ANDRÁSSY-UT 21. SZ.

Bejárat a Petöfi-utczából.

Ajánlja nagy raktártár mindennemű dohányésszközökben, sima és faragott valódi tajték- és valódi borostyán, mindenféle pipákat és pipaszárakat bámulatos olcsó áron, továbbá csödtomegektől és alkalmi vétel által beszerzett arukat. Azonkívül raktártartok mindennemű árukban bőrből, fémből, fából. Kefék, gyermekjátékok, norinbergi- és diszműárak, francia automatok kirkatoknak való.

Ujdonság!! Most érkezett!!

Bums-tűzbot! Mindig tűz!

Ezelőtt 4 forint, most csak 1 orint.

PRÓBA-ÁRJEGYZÉK.

1 tuc. bádeni meggyfa	1 tuc. selmeci pipa	—,50
szivar	1 » meggyfa pipaszár	—,72
1 » hajlott fa szivarp.	1 » val. tajték szivarka	—,40
1 » kül. külföldi fából	1 » » faragott	—,85
1 » faragott meggyfa	1 » valódi tajtékpa	2,50
1 » caricatura	1 » valódi tajték, Ká-	
1 » szagos violafa 40 és	kóczy forma dohány-	
1 » szagos dohánypipa	pipa fin. kup.	6.—

és mindenféle árban még finomabb cikkek etuikban sima és műfaragással.

DOHÁNY NAGYÁRUDÁK

legelőszóban rendelhetik meg

NYOMTATVÁNYAIKAT

„HUNNIA“ könyvnyomdában

Budapesten

TELEFON VII., Rombach-utca 1. szám. TELEFON.

az alant megjelölt árak mellett:

1000 db. dohánymegrendelés kistűzsernek $\frac{1}{2}$ iv üres vonal- zással és cézgyomattal	frt 2,50
5000 » ugyanaz	« 9.—
1000 » dohánymegrendelés kis tűzsernek $\frac{1}{2}$ iv a nemek meg- nevezésével és cézgyomattal	« 2,50
5000 » ugyanaz	« 10.—
1000 » dohánymegrend. csekély szükség. $\frac{1}{4}$ iv üres vonal.	« 1,30
5000 » ugyanaz	« 5.—
100 iv nagy megrendelés nagy árudáknak 2 db egy iven	« 2.—
100 » » különleges nagy árudáknak	« 3.—
100 db. dohánybeszerzési könyvecske borítékba fűzve	« 4.—
100 iv Strazza nagy alak $\frac{34}{12}$ ctm. nagys.	« 1,50
100 » eladási főkönyv különleges minta (6 évre)	« 3.—
100 » beszerzési főkönyv finom erős papír a nemek megnevezésével	« 4.—
100 » leltár	« 2.—
100 » $\frac{1}{4}$ évi kimutatás	« 2,50
ehhez a betétek dbja	« —,03
100 db helyeg- és váltó megrend. lapok	« —,25

Azonkívül a fentvezett napló (Strazza), és a főkönyvi ívek beköve is szállít-
tattak és a következő árban számítottanak.

1 db 100 ives Strazza kemény kötés vászon hát és sarok	frt 2,30
1 « 200 »	« 3,50
minden további 100 ival vastagabb kötésű 1,60 több.	
1 « 100 ives eladási főkönyv egész vászonkötés	« 4.—
minden további 100 ival vastagabb kötésű 3 firtal több.	
1 « 100 ives beszerzési főkönyv egész vászonkötésű	« 6.—
minden további 100 ival vastagabb kötésű 4 firtal több.	

Minden itt fel nem sorolt nyomtatványok bármily alakú és kiviteltű fent-
vezett könyvnyomda elvállalja és legelőszóban szállítja.

Vidéki megrendelések legpontosabban utánvét mellett teljesíttetnek.

Tisztelettel kérjük a cég czimét figyelemre méltatni.

Cs. és kir. és magy. kir.

TISZTI EGYENRUHA

és
HADI FELSZERELÉSEK SZÁLLÍTÓI.

A MAGY. KIR. ÁLLAMVASUTAK SZERZŐDÖTT SZÁLLÍTÓI.

TILLER és TÁRSABUDAPEST, IV., KÁROLY-KÖRUT 22. SZÁM
(Róser-bazár),készítenek katonai, tiszti, legénységi, vasuti, posta- és távirada-hivatalnoki, erdészeti, **pénzügyőri**, hadastyáni stb. egyenruhák és felszereléseket.

Polgári öltöny készítők.

Arjegyzék ingyen és bérmentve. — Pontos címünkre ügyelni kérjük.

HIRDETÉSEKET
a DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE részére

jutányos áron vesz föl a

KIADÓHIVATAL

Budapest, VII., Király-utca 9. sz.

Legolcsóbb beszerzési forrás mindenemű nyomtatványokban!

THIERFELD LIPÓT

könyvnyomdája Fogarason.

Tisztelettel ajánlom az árjegyzéket dohány-, lottó- és néhány különféle nyomtatványokról.

Nagy- és kisdohánytőzseréknek:

Dohánymegrendelés kistőzserék számára 1/2 ivre	1000 drb	frt 1.75
" " " " " " " " " " " " " " " "	5000 " " "	8.50
" " " " " " " " " " " " " " " "	10000 " " "	9.50
Dohánymegrendelés nemek megnevezésével	1000 " " "	2.20
" " " " " " " " " " " " " " " "	5000 " " "	9.50
Megrendelések ivék, nagytőzserék számára a nemek megnevez. nélkül	100 " " "	—30
" " " " " " " " " " " " " " " "	100 " " "	2.40
Megrendelési ivék különlegességeknek	100 drb	3.50
Dohánybeszerzési könyvecskék borítékba fűzve	100 " " "	—28
Bélyeg- és váltómegrendelések	1 " " "	—04
Bélyeg kiszolgáltatási iv	100 drb	1.20
Leltár a dohánygyártmányokról	100 " " "	—65
Dohány- és edény visszaszállítástjegyzék	100 " " "	—50
Pénz-jegyzék	100 " " "	—80
Fuvarlevelek dohányküldeményekről	100 iv	1.—
Kisárus újabbféle Strazza kisalak	100 " " "	1.50
" " " " " " " " " " " " " " " "	100 " " "	1.50
Eladási főkönyv vagy bevételi és kiadási könyv I iven az összes gyártmányokról	100 " " "	3.50
Negyedévi limitó kimutatás	100 " " "	1.50
Negyedévi kimutatás dohánygyárúsoknak bel- és külv	100 " " "	3.—
Elárasítási oszկönyv jutalékkártya árusoknak	100 " " "	3.—

Nagy dohánytőzseréknek való könyvek bekötvé:

1 drb 100 ives Strazza keménykötés vászon hát és sarok	2.20
" " " " " " " " " " " " " " " "	3.40
" " " " " " " " " " " " " " " "	3.—
" " " " " " " " " " " " " " " "	3.—
" " " " " " " " " " " " " " " "	2.—
" " " " " " " " " " " " " " " "	3.50

A beérkező megrendelések még az nap utóvét mellett teljesítettek.

Lottógyűjtők részére.

Játék-jegyzék	1000 iv	4.50	100 iv	—50
Házi jegyzék-könyv	500 " "	4.—	" "	—90
Folyó számla	" "	" "	" "	2.—
Pénzkészlet iv	" "	" "	" "	—50
Kisérő iv a) nyereménykivonathoz	" "	" "	" "	—60
Kisérő iv b) játékjegyzékekhez	" "	" "	" "	—60
Kiegészítési számla	" "	" "	" "	—90
Nyeremény-kivonat	" "	" "	" "	—90
Nyeremény-boríték	" "	" "	" "	—90
Erős papírboríték az igazgatóság czimével	" "	" "	" "	—90
Pénzboríték ezégyenomással	" "	" "	drb.	—60

Különféle:

100 drb cselédkönyv kötve	500 drb vételnél	4.—
100 " " " " " " " " " " " " " " " "	kevesebb	4.20
100 " munkakönyv kötve iparosok részére	" "	4.—

Mindenféle itt elő nem sorolt nyomtatvány, minta-iv beküldése után gyorsan és jutányos árák mellett elkészíttetnek.

Operateur Univ. Medic.

Dr. GRÓSZ SÁNDOR

FOGORVOS.

Fogtömések (plombirozás), műfogak készítését,
Fogházat kéjgázzal eszközöl.Dr. GRÓSZ-féle Antisepticus szájvíz és fogpor kapható
Károly-körut 7. szám.

RENDEL: 8-6-i g.

KNOPP és STEINER

első magyar

cimtáblagyár, ércöntöde

és

ÉREMVERDE

ajánlja mindenemű

tőzsde felirati tábláit

a legjobb kivitelben,

GYÁR:

BUDAPEST,

VI. kerület, Ó-utca 12. szám.

LE

Columbus

Eddig minden tekintetben felülmulthatatlan, különösen egészségi szempontból előnyös, legjobb és legkedveltebb, rövid idő alatt világhírűvé vált

ENYVTELEN VALÓDI FRANCIA SZIVARKAPAPIR ÉS SZIVARKAHÜVELYEK

a fenti védjeggyel ellátva

a t. c. elárusítók és vevők becses figyelmébe ajánljatik.

Kapható minden dohánytőzsde és norinbergi nagykereskedésben.

„CLUB“

francia szivarkapapír!

!!! ÓVÁS !!!

Tudomásomra jutott, hogy a **t. nagy- és kistőzsde-tulajdonos uraknak** több helyen, midőn „**CLUB**“-ot akarnak venni, ezen kedvelt gyártmányom egy utánképzsését adják, azon megjegyzéssel, hogy a gyáros a „**CLUB**“-ot most „**igy**“ csinálja, amely árut aztán természetesen szintén ily megjegyzéssel kénytelenek a közönségnek továbbajánlani. Indíttatva érzem magam ennél fogva jó hírnevem fenntartása érdekében a **t. nagy- és kistőzsde-tulajdonos urakat figyelmeztetni**, hogy patent „**CLUB**“ gyártmányomon mindig rajta van a nevem: **S. D. Modiano.**

Kapható minden nagykereskedésben :

		Detail ár:
Club-Patent	75 lap	3 kr.
Club-Patent	120 lap	4 kr.
Club-Perforé	100 lap	2 kr.
Club francia hüvelyek	minden nagyságban	25 kr.

FŐÜGYNÖKSÉG NAGYBANI ELADÁS SZÁMÁRA :

Halász Ferencz, Budapest, Király-utczá 10.